

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง สาวนักรการโรงแรมจากฝรั่งเศสเผชิญผู้จัดการชาวเยอรมันที่กรุงเทพฯ
โดย อรรคพร บัวสรวง

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

สวณักรรโรงเรมรจกฟร้งเศสเพชญผู้จ้ดการขวเยอรมันที่กรงเทพฯ
อรรรคพร บั้วสรวง

ดิฉันได้ร้ดการศ้กษาชั้นด้ดลลตดมา จมการศ้กษาชั้นมัธยมจกัวัฒนาว้ทยาฬย ขององค้การศ้กษาศานาคร้สตั แต่จบชั้น
อดมศ้กษาจกัเบญจมรราชลาัย โกล้วัตลสตัศนัฯ เสาซ้ช้ชา กทม. ศ้กษาต่อจกัเบญจมรราชลาัย จกัมหาว้ทยาฬยหอการค้
ไทย ได้ม้โอกาสไปฝ้กว้ชาการโรงเรมและกัตตาคารจกัสถานบ้นอันเล้องชื่อ "แม็กซัฟ" ณ กรงปราร้ส ประเทศฟร้งเศส

กล้บเข้าม้มาทำงานในโรงเรมชั้นด้ดของกรงเทพมหานครหลายแห่ง แห่งที่ด้ดตั้งข้้นใหม่ก้ได้ประมุล "ค่าดัว" เพ้มข้้นเร้อง ๆ
จนถ้งโรงเรม "ซอล้เดยอีนน้" ซ้งม้สพันท์ทั่วโลกมีสาขาในต่างจ้งหวัด เช่น แมฮ้องสอน และหนองคาย ภายได้เงินทุนของ **คุณศรั**
ชวลา แต่ทว่า ม้ผู้จ้ดการเป็นฟร้ง เช่นเดยว้กับโรงเรมด้ด ๆ อื่น ตำแหน่งสดท่าย ค้อผู้จ้ดการ ชั้น ร้.ไอ.พี. ซ้งม้แขกด้ด ๆ ม้หน้งส้อ
ชมเชยมามากมาย ทำให้อหายนักรโรงเรมด้วกักัน อยากได้ตำแหน่งน้ย้งนักร ในที่สด อักษรศ้กษาศานาคร้สตัผู้หน้งของโรงเรม
ด้ดกล่าว ม้ความโกล้ซ้ดพ้สมัยกับผู้จ้ดการใหญ่ จ้งย้ายส้บเปล้ยนกับด้ดดิฉัน ด้ดดิฉันได้ซ้งแจงว่า ม้ได้เล้าเรยนาทางศรกจกั ฝ้กฝ้นมาแต่
ทางคุดแลแขกและของใช้ ควบคุมบร้การให้ม้มารยาทอันประท้บใจแบบสากลนียม ซ้งอาจทำงานด้านบร้การศรกจกัได้ม้ได้ด้ดเทาคณท์
เรยนาทางน้โดยตรง แต่ฟร้งผู้จ้ดการใหญ่เอาแต่ใจของดัว ม้ยอมฝ้งเสยงซ้งขอร้องด้วด
ดิฉันถ้อว่าได้ผ่านโรงเรมด้ด ๆ ด้ด ๆ มากมาแล้ว ย้งม้เคยประสบกับคนที่มีอุปน้สยที่ม้ฝ้งเหตุผลเยยงน้ จ้งย้บไลลาออก ก้ได้ร้ด
อนม้ด้ เพราะสม้ใจเขาแล้ว และค้ดว่าจะหางานที่อ้ดต่อไป

เพราะคร้งก่อนที่จะเปล้ยนที่ทำงานไปน้ทางที่ด้ดข้้น ก้ม้เคยรบกวณคุดนพ้อ-คุดนแม่ ด้วท่านได้มอบความไว้วางใจใน
การดำเนนช้วิต เป็นอ้สระ เพราะอายและฐานะความเป็นอย้ทั้งไทยและเทศ ก้ได้เพชญมาตามสมควรแล้ว แต่ครวาน้อออกจะว้แหว
เพราะม้ม้ไครมา "**ประมุลดัว**" จ้งต้องหาร้อท่านทั้งสองคุด เพราะคุดนพ้อ-คุดนแม่ม้ว้ยเกน ๖ รอบไปนานแล้ว มากกว่าด้ดดิฉันถ้ง ๒ เท้า
เม้อท่านทั้งสองได้ฝ้งเร้องรราวแล้ว คุดนพ้อน้แนะว่า "ต้องไปกราบท่านเจ้าคุดนจรัญฯ วัดอัมพวัน ว้าม้กรรมอะไร "**บ้**" จ้งมาเป็น
เช่นน้" ยกดัวอย่างเร้อง **ท่านอ้านาย อีนทุกั** แห่งศาลฎีกา พาท่านผู้ว่าราชการจ้งหวัด **ปัญญา ฤกษ์อไร** เป็นถ้งเจ้าเม้อง ย้งโดน
ดำรวจจ้งหวัดของต่นจับส้กญแจมือ ไปสถาน้ดำรวจหรือเร้องจ่า ซ้งท่านเจ้าคุดนฯ ได้ดำรวจดู และน้แนะว้วิธีการที่ถ้กต้อง ทั้งย้งบอก
ลวงหน้ว่า ม้ถ้ถ้บ้ก้ได้กล้บเข้าร้บราชการอ้ก ก้ถ้กต้องตามท่านดำรวจคุดมอเงน ตามหน้งส้อกฎแห่งกรรม-ศรรมปฏิบัติเล่มแล้ว
เล่มแล้ว

ทกคนในครอบคร้วเห็นชอบ จ้งเดนทางไปวัดอัมพวัน และพอด้ท่านอย้ในกฎจ้งพากันเข้าป้น้กรอ
เม้อได้ร้ดโอกาสจกัท่านเจ้าคุดนฯ และบรรดาท่านท้อร ๆ อย้ให้เร้าได้เข้าเสนอเร้องก่อนได้ด้วจ่าได้ว่า วันน้ท่านผู้บ้งค้บการ
กองบ้นท้พบกัท้ลพบุรี ได้น้งโกล้ท่านเจ้าคุดนฯ อย้ด้วย พวกเร้า พ้อ แม่ พ้ ๆ ไปเด้มค้นรถถ้เดยว

คุดนพ้อซ้งเป็นท่ายกประจ้วัดของท่านอย้แล้ว เล้าเร้องย้อ ๆ ให้ฝ้ง ด้ดดิฉันฝ้งเคยไปกราบเท้า จ้งหมอบก้มหน้าอย้หน้า
แทนอาสนะของท่านด้วความเคารพอย่างที่ขอร้บสราภาพว้าฝ้งจะโกล้ซ้ดกับพระผู้ใหญ่วันน้ เป็นวันแรกแห่งช้วิต

ท่านเจ้าคุดนฯ ท่านฝ้งจบ ก้ป้รศรัยด้วยน้ำเสยงแห่งกรรมก่อนข้างด้ดและมีคนรอกอย้อย้เด้มกฎจ้งแพมม้ม้ที่ว้างว่า "**ไทน**
เยหน้าข้้นมาคุดช้ เหม! สยด้วยน้ ทำม้ใจน้อย - ไปลาออกเสยได้ ม้เอาอย่างพ้อ พ้อเป็นนักรปรชญ์ ครวาล้หลังอย่าลาออกนะ
ครวาน้เอาเงินเดอนเท้าเดมไปก่อน ตำแหน่งค้อยเล้องไปเอง ลาออกอ้กม้ได้น้"

คุดนพ้อกระซ้บด้ดดิฉันให้กราบของพระคุดนท่านเจ้าคุดนฯ และกระซ้บถามว่าจะจ้ดการกับเจ้าผู้จ้ดการ (ใหญ่) คนน้ออย่างไร
ด้? ท่านเจ้าคุดนฯ ท่านด้อวว่า **เอาไว้ค้ดน้ จะดำรวจคุดก่อน** พวกเร้าก้กราบลาท่านกล้บ

วันต่อม้ได้พบกัท่านนายทุนศรัชวลา แห่งโรงเรมซอล้เดยอีนน้ระหว้างประเทศ และโรงเรมว้ท้อค้ด (น้ประเทศ)
ถนนเยวราช กทม. ท่านก้บอกให้ไปทำงานเป็นผู้สอนฝ้กห้ดพ้กงานที่โรงเรมว้ท้อค้ดของท่านอ้กแห่งหน้งก่อน ม้ลุดน้องที่
เคยอย้ที่แผนก ร้.ไอ.พี. ด้วกักัน ขอต้ดตามม้ด้วย ๒-๓ คน ท่านก้ใจด้ออนุญาตให้มารวมทำงานด้วกักันได้
ส้าค้ญที่ "**น้ออ้ตราเงินเดอนเท้าเดม**" ทกคน สมด้ดที่ท่านเจ้าคุดนฯ ล้นว่าจาประกาศค้ด
"พ้ช้ดเพยงข้ามค้ดนเดยว" จ้ริง ๆ

ขณะน้ด้ดดิฉันได้ร้ดตำแหน่งผู้จ้ดการฝ้าหน้าของโรงเรมว้ท้อค้ด เรยบร้อยแล้ว
เม้อออกม้จากวัด คุดนแม่ ย้งส้พยออกคุดนพ้อว่า "**พาลุกมาคุด แต่ชมพ้อ พ้อเลยหน้าบานเป็นกระจาดไปเลย**"

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ชูธรรมโม

สวณัการโรงแรมจากฝรั่งเศสเชษเชษญผู้จัการชาวเยอรมันที่กรุงทพฯ

www.jarun.org

นอกจากที่เล่ามา ท่านเจ้าคุณฯ ยังได้เมตตาปรารภความหลังครั้งที่คุณพ่อได้อารธนาท่านไปเยือนประเทศศรีลังกาเมื่อ
กว่า ๒๐ ปีมาแล้วด้วยว่า

เป็นเหตุให้ท่านไปได้มาซึ่ง **“มังกะสิผล”** อันศักดิ์สิทธิ์ มาจากประเทศนั้น และได้นำภาพ **“มังกะสิผล”** นั้นมาให้พิจารณา
ประกอบเรื่องอีกด้วย

ส่วนผู้จัดการชาวเยอรมันผู้นั้นก็ข้างบังเอิญถูกคำสั่งย้ายไปอยู่นครเดลี นครหลวงประเทศอินเดีย ปลั้งจากที่มีเรื่องกับดิฉันไม่ถึง ๒
สัปดาห์ เมื่อพบกับ **ท่านศรีขวลา** ก็ยังขอล้อมมาอยู่ประเทศไทยอีก แต่ **ท่านศรีขวลา** ก็บอกกับเขาว่า ท่านไม่มีอำนาจมากถึง
เช่นนั้น แม้ในประเทศไทย ใครจะนึกจะทำอะไรก็ไม่บอก แล้วท่านจะไปพูดกับใครถึงเมืองนอกได้อย่างไร
นี่แหละ! **อมตวาจาของสมณะ และวาทะแห่งนายทุน**
๒๐ พ.ค. ๓๖

.....